

06 10 21. 2. 1918
Київське Губерніяльне Народне Самоврядування.

ДОКЛАДИ

КИЇВСЬКОЇ

Губерніяльної Народньої Управи

Губерніяльній Народній Раді

сесії 1918 року.

25.976
Львів. Бібліотека
АН. УРСР

По Ветеринарному Відділу.

К И Ї В.

Друкарня Київської Губерніяльної Народньої Управи. Володимирська, № 33.

1918.

Книжная торговля в Харькове

ДОКУМЕНТ

КНИЖКА

Государственный архив Украины

Государственный архив Украины

Государственный архив Украины

Львівська державна
наукова бібліотека
5982

Д о к л а д № 146.

Про видатки на ветеринарію на 1918 р.

По утворенні на Київщині виборного Земського Управління в сфері ветеринарної допомоги Губерніяльне і Повітові Земства поділили поміж собою функції. Згідно доклада Губерніяльної Земської Управи Земському Зібранню першої чергової сесії 1911 р., ухваленому на сьому Зібранню, Губерніяльне Земство прийняло на свої кошти: 1) охорону губернії від занесення епізоотій; 2) всі заходи для упередження, знищення і лікування всіх пошестних і заразливих хвороб; 3) об'єднання ветеринарно-санітарних заходів в губенії і утримання потрібного для цього ветеринарно-санітарного персоналу; 4) постачання до розпорядження Повітових Управ і ветеринарного персоналу всіх необхідних наукових і матеріальних засобів для вивчення, определення, запобігання, знищення і лікування заразливих і поголовних хвороб, себ то: улаштування і утримання бактеріологічної станції і бактеріологічних кабінетів і постачання ветеринарному персоналові всіх необхідних сучасних діагностичних, дезінфекційних, лікарських і профілактичних засобів, пристроїв і струментів; 5) відшкодування за забиту з метою знищення заразливих хвороб худобу, за шкури впадших від заразливих хвороб тварин, за шкури впадших від заразливих хвороб і від щеплювання тварин; 6) обладнання і утримання міжповітових ветеринарно-лікарських участків з метою однакового і рівномірного розподілення ветеринарної допомоги для місцевого населення по всій території Київщини і 7) вивчення губернії в ветеринарно-санітарному відношенню.

Для переведення в життя прийнятих обов'язків Губерніяльне Земство в цей мент користується ветеринарно-лікарським персоналом в кількості 17 осіб, а саме: 1) Завідуючий Ветеринарним Відділом; 2) один запасний лікар при Управі; 3) три постійних епізоотичних лікаря і 4) 12 ветеринарно-санітарних лікарів по 1 на повіт. Крім того, Губерніяльне Земство утримує ветеринарну лабораторію, котра має за обов'язок провадити діагностичні досліди і готувати лікарські і

охоронні сироватки і вакцини. Проект обрахунку на утримання в 1918 р. лабораторії додається при особнім докладі.

Збільшення кошторису викликається необхідністю підвищення платні службової персоналові і зростом інших видатків залежно від дорожнечи.

Небувале росповсюдження в губернії епізоотій на надвірню худобу потребує від Земського Самоврядування особливої уваги, бо інакше епізоотії зроблять народньому господарству велику шкоду.

Внесений в проект обрахунку кредит на цю потребу в кількості 40.000 карб. безумовно малий, позаяк вже в 1917 р. видатки на цю потребу дійшли 75.000 карб. В 1918 р. сума видатків на виплату за знищену худобу не може бути меншою 150.000 карб., навіть при умові залишення без зміни дуже малої оцінки знищеної худоби.

Позаяк боротьба з епізоотіями в сучасний мент має державне значіння, то Губерніяльна Управа рахує справедливим помагатися, щоб держава прийняла участь в витратах як на утримання епізоотичного лікарського персоналу, так і на видачу платні за знищену худобу.

Докладаючи все вищезазначене, Губерніяльна Народня Управа прохає Народне Зібрання:

1. Затвердити представляємий обрахунок.
2. Просити Міністерство Земельних Справ асигнувати з державних коштів 100.000 карб. на утримання тимчасового епізоотичного лікарського персоналу для боротьби з епізоотіями.
3. Просити те ж Міністерство Земельних Справ асигнувати 100.000 карб. на видачу платні за знищену худобу.

ОБРАХУНОК

Видатків ветеринарного відділу київського губерніяльного земства.

	Асигновано.	Витрачено.	Платня на мі- сяць.	Кількість осіб.	Потрібно з 1 бе- резня 1918 р. по 1 січня 1919 р.	Фактично витра- чено за січень і лют. 1918 року.	Разом потр. за час з 1 січ. 1918 р. по 1 січ. 1918 р.
п. I.							
а) На утримання губерн. ветери- нарн. лікаря	4 239	7 064 80	800	1	8 000	500	8.500
На роз'їзди йому під рахунок	600	—	—	—	—	—	600
б) На утримання ветер.-саніт. лі- карів Губ. Земства на пові- тах	28 200	—	—	750	12	90 000	6 095 96.095
Ім же на роз'їзди	3 750	—	—	—	—	—	12 000
Утримання запасного ветери- нарн. лікаря	3 000	—	—	750	1	7 500	900 8.400
Йому ж на роз'їзди	600	—	—	—	—	—	1.200
Разом по I.	40 389	22 899 25	2 300	14	105 500	7 495	126 795
п. III.							
На загальні заходи по організац. ветерин. частини:							
а) На утримання служачих ветер. відділу:							
діловода	—	—	—	500	1	5 000	550 5.550
помішн. діловода	4 819	7 549 01	425	1	4 250	450	4.700
рахівника	—	—	—	350	1	3 500	300 3.800
б) На канцеляр. видатки, друку- вання бланків, рахункових і рокових справоздань і інш.	700	359 14	—	—	—	—	3.000
в) На передплату інформаційн. видань	300	38 65	—	—	—	—	500
г) На видання щомісячної вете- рин. хроніки	500	—	—	—	—	—	1.000
д) На купівлю мікроскопів	200	—	—	—	—	—	1.000
е) На скликання ветер. нарад і вид. їх труд.	300	101 44	—	—	—	—	1.500
Разом по п. III.	6.819	8.048 24	1.275	3	12.750	1.300	21.050

	Асигновано.	Витрачено.	Платня на місяць.	Кількість осіб.	Потрібно з 1 березня 1918 р. по 1 січня 1918 р.	Фактично витрачено за січень і лютий 1918 р.	Разом потр. за час з 1 січ. 1918 р. по 1 січ. 1919 р.
п. IV.							
На заходи супроти пошестей:							
а) На виплату відшкодування за забитих тварин	40.000	74.497	—	—	—	—	40.000
б) На ліки для лікування заразн. хвороб тварин	5.000	7.014	10	—	—	—	15.000
в) На купівлю дезінфекційних засобів	3.000	125	85	—	—	—	12.000
г) На купівлю малеїну та туберкуліну	800	2.000	11	—	—	—	2.000
д) На придбання струментів для щеплювання	1.000	363	80	—	—	—	3.000
е) На наймання помешкань при амбулаторіях Пов. Земств для ізоляції зар. твар.	1.450	75	—	—	—	—	1.450
Разом по п. IV .	51.250	84.075	86	—	—	—	73.450
п. V.							
На заходи супроти інших хвороб:							
а) На утримання епізоотичного персоналу	—	—	—	—	—	—	—
3-х епізоотичних лікарів	10.800	11.761	12	750	3	22.500	1.600
їм же на роз'їзди	1.800	—	—	—	—	—	3.600
Разом по п. V. .	12.600	11.761	12	750	3	22.500	1.600
На дітей співробітників усього ветеринарн. відділу	—	—	—	40	27	10.760	665
УСЬОГО по п.п. I, II, III, IV і V	111.058	126.784	47	—	—	15.1510	11.060

Д о к л а д № 147.

До обрахунку ветеринарно-бактеріологічної Лабораторії Київського Губерніяльного Земства на 1918 рік.

Ветеринарно-бактеріологічна лабораторія закінчена будівлею в 1915 р., в тяжку хвилину війни і через те, а також завдяки тодішнім умовам життя, вона зісталася навіть не обставленою в своїм внутрішнім устрою: не достачає багато необхідних прилад і приспособ, меблі, кліток для пробних тварин, книгозбірні і т. и., що істотно гальмує належний розвиток лабораторної праці.

Між тим м. Києву прийшлося стати столицею України, а вкупі з тим і на долю Київської Земської Лабораторії припадає трохи виключна роля.

В величезній більшості сучасні губерніяльні земські лабораторії обмежують свою діяльність виробом вакцин і сироваток супроти найбільш шкідливих пошестей, а також діагностикою заразливих хвороб, котрі мають місце на території губернії і діагностика котрих вже в достатечнім розмірі з'ясована наукою.

Завдання і роля Київської Лабораторії уявляються в більш широкому масштабі. Тут потрібно виготовлювати не тільки вакцини і сироватки, котрі випускаються і іншими лабораторіями України, але і все те, що вимагається сучасною наукою, як в змісті профілактики заразливих хвороб, так і їхньої діагностики. Мало того. Тут було б надто бажано збудувати Центральний Науково-Бактеріологічний Інститут, в котрому не тільки вироблялися б висунуті на перший план сучасною наукою засоби, але малися б і науково підготовані фахівці як для організації курсів для практичних робітників, так і для того, щоби стежити за наукою і перевіряти по останнім літературним вказівкам нові методи боротьби з різними інфекціями. Персонал Київської Лабораторії повинен розбіратися також і у всіх тих епізоотіях, які виникають на місцях і діагноз котрих через ті, чи інші умови може уявляти трудність для звичайних робітників на місцях.

В звязку з зазначеними завданнями лабораторія повинна бути належно обставленою як з боку наукових підручників і сучасної все-світньої спеціальної літератури, так і в змісті забезпечення персоналу лабораторії вільного часу для спеціальної роботи. Останнє може бути досягнуте тільки при збільшенню самого персоналу. Для продуктивності роботи необхідно достатечна кількість потрібних матеріалів—як поживних для зросту бактерій, так і тих, котрі йдуть на вироб перших, потім пробних звірин і всього потрібного спеціального майна, а також, можливо, і матеріалів для організації коротко-терминових курсів бактеріології для практичних лікарів губернії.

Можна було б розвинути досить широкий програм діяльності лабораторії, але, на жаль, фінансова криза і, навіть, повна відсутність на ринку багатьох необхідних для роботи лабораторії річей (гасу, бензини, спирта), а також спеціальних прилад, неймовірна дорожня годівлі для тварин, — примушують обмежуватися самими вузькими рямцями.

Чим зайнята лабораторія зараз і що вона гадає здійснити в близькому майбутньому?

Лабораторія розсилає безплатно земським ветеринарним лікарям Київської губернії слідує вироб: сироватку супроти теля, супроти червонухи свиней, холери птиці і септицемії свиней і вакцини супроти теля і червонухи свиней.

Для продукції сироваток в лабораторії мають 10 коней, з котрих ухвалено залишити для дальшої імунізації лише 6, а 4 позбавити крові.

Ця міра викликається надзвичайною дорожнечою кормів, великою труднотою їхнього добування і необхідністю скорочення видатків в цей особливо тяжкий період фінансових труднощів, який переживають Земства.

Особливої шкоди в продукції сироваток ця міра не викличе, бо від збавляемих крові коней можна буде зразу одержати ту кількість сироватки, котру вони дають приблизно в продовж $2\frac{1}{2}$ місяців. А як що грошова криза мине, то можна буде знову набути нових коней і за $1\frac{1}{2}$ місяці підготувати їх для добування імун-сироваток.

Коштовність сироваток, добуваних від коней, по останньому цінуванню, прийнятому колективом при Ветеринарному Бюро, визначається в 200 карбованців за літр. При сучасних умовах годівлі від кожної коняки добувається не менш 30 літрів сироватки впродовж року, або, іншими словами, кожний кінь дає за рік 6000 карб. Як що ми скоротимо тепер загальну кількість коней, а за те підвищимо їх годівельний раціон, то можна буде брати від них в $1\frac{1}{2}$ — $1\frac{3}{4}$ разів більшу кількість крові. По відповідному підрахунку Лабораторія впродовж року—відбере 345 літрів сироваток на суму 69000 карб. Далі, відповідно вимогам на місцях, Лабораторія зможе видати, з огляду на досвід минулого року, до 75 літрів вакцин і приблизно 15 літрів вакцин рожі свиней. Рахуючи по 100 карб. за літр вакцин, за 90 літрів одержимо на суму 9000 карб. Наведені цифри кошовності виробів Лабораторії не з'являються реальною цінністю, бо ці виробі відпускаються земським робітникам дурно і навіть пересилка і запакування йдуть за кошти Лабораторії. Тільки незначна частина виробів продається на бік, за що в 1917 році одержано 1291 карб. 20 коп.

Губерніяльна Управа для впорядкування рахунковості вбачає доцільним на майбутнє встановити такий лад. В залежності від годової продукції виробів, випускаємих Лабораторією, Губерніяльне Земство відпускає Повітовим кредит на придбання вакцин і сирова-

ток для боротьби з епізоотіями. З цього кредиту Повітові Земства виписують з Лабораторії необхідні вироби, при чому підрахунок для Київської губернії робиться так: за сироватки і вакцини для рогатої худоби і коней половину їх дійсної вартости і за тіж вироби для свиней і птиці $\frac{1}{4}$ їх вартости. Згідно з тим в видатковий обрахунок вноситься кредит в сумі 40000 карб. для видачі Повітовим Земствам допомоги на купівлю виробів. В прибутковий же обрахунок вноситься та ж сума від продажу на бік. Лабораторія заносить в особній книзі відпуск препаратів Повітовим Земствам і на бік.

В кінці квітня місяця цього року Лабораторія отримала на довготерміновий кредит від Губерніяльної Продовольчої Управи 30 свиней і запас годівлі для них приблизно на 3 місяці.

Згідно постанови Земської Управи цих свиней ухвалено використати для виготовлення сироватки супроти чуми свиней. Таким робом заложено початок новому відділу лабораторії, котрий має велике значіння для охорони свиней в губернії. Зазначена сироватка є єдиний засіб, визнаваємий сучасною наукою, при допомозі котрого можлива боротьба з чумою свиней. Між иншим, чума свиней на Україні, і з окрема на Київщині, з'являється головним лихом при розведенню свиней. По висновкам перепису проф. Уст'янцева на Київщині що року гине від заразливих хвороб коло 25% усіх свиней. Хоча з певністю ми стверджувати і не можемо, але гадаємо, що 50% всього упадку свиней личиться на чуму. За це говорять і лабораторні висліди матеріялів від здохлих свиней і де які другі міркування. Між иншим чума свиней, завдяки спустошенням, які вона виробляє в господарствах, вже давно звернула на себе увагу американських, німецьких та мадьярських вчених, і врешті досліджувань їх вироблена зазначена вище сироватка супроти чуми свиней.

Енергійні заходи супроти чуми свиней в Західній Європі і Америці, а саме охоронне прищеплювання сироватки, дали добрі наслідки і на той ж шлях повинні вступити і ми.

В звязку з відкриттям нового відділу обрахунок на удержання Лабораторії в біжучому році значно підвищується: утворюється нова посада другого лаборанта, підвищується штат служників, а крім того надходять нові видатки на купівлю нової партії свиней після того, як ці будуть використані. До того ж необхідні видатки на де які приспособи по обстанові зазначеного відділу, а також на фураж для свиней. Складаючи зазначені в додатковому до цього докладу обрахункові видатки спеціально на відділ по виробу сироватки супроти чуми свиней, получимо суму в 19200 карб. Ця цифра трохи знижена проти дійсної, бо сюда не ввійшли видатки на посуд, інструменти, прилаштування для свиней і т. и., а все це можна обрахувати приблизно до 5000 карб.

Відносно нової посади другого лаборанта необхідно пояснити, що йому прийдеться взяти на себе не тільки роботу по імунізації

свиней і перевірку активності сироватки супроти чуми свиней, але і загальний огляд питання про хвороби свиней в губернії і крім того догляд за господарством лабораторії, веденням її рахунків і грошових справоздань. Лабораторія не має спеціальної посади господаря, а між тим грошові справоздання, труднощі при добуванні де яких господарських річей і т. п. відбірають багато часу.

Відносно прибутків нового відділу можна зробити такий підрахунок. Від 60 свиней, завдяки тому, що у частини їх відбірається кров після введення зарази і вони являються матеріалом для імунізації других, можна одібрати 200 літрів сироватки, що по зазначеному вище рахунку в 200 карб. за літр дасть 40000 карб.

Як що скласти тепер суму коштовности всіх виробів, які випускає Лабораторія впродовж року, то вона буде визначатися в 118000 к. проти 105560 карб. обрахункових.

В закінченні скажемо ще кілька слів про наступну діяльність лабораторії. Мається на увазі поширити роботу її по досліджуванню хвороб свиней, а також по сапу. В останньому питанні прийдеться впровадити діагностику при допомозі реакції wassermana, в додаток до вживаємого малінування. Завдання ці, треба зазначити, потребують багато часу і праці. Крім того, на черзі поширення роботи про дослід виробів, які випускає Лабораторія, на що потрібні видатки для пробних звірин. Про те більш ґрунтовна перевірка активності виробів неминуча, за для більшої певности в них і в доцільности їх вживання.

Докладаючи про все вищенаведене Губерніяльному Земському Зібранню, Губерніяльна Управа прохає Зібрання:

1) Затвердити додаваний до цього на утримання Лабораторії в 1918 році обрахунок в загальній сумі 145560 карб. з віднесенням із загальної суми 42000 карб. на рахунок від продажу сироваток і вакцин, 51780 карб. на рахунок земських податків і 51780 карб. на рахунок Державного Скарбу.

2) Просити Міністерство Земельних Справ прийняти на державний рахунок половину зазначених в обрахункові видатків на утримання Ветеринарної Лабораторії в 1918 році, а саме—51780 карбов.

ОБРАХУНОК

видатків ветеринарно-бактеріологічної Лабораторії Київського Губерніального Земства.

Пункти і речі видатків.	Асигновано.	Витрачено.	Платня на місяць	Кількість осіб.	Потрібно з 1 березня 18 р. по 1 січня 19 р.	Фактично витрачено за січ. і лют. 18 р.	Разом потрібно за час з 1 січ. 18 р. по 1 лют. 19 р.	
1. Платня завідуюч. Лабораторією	2400	2666	66	800	1	8000	1000	9000
2. Двом лаборантам	1800	300	—	700	2	8400	—	8400
3. Фершалу	600	1400	—	300	1	3000	400	3400
4. Препараторові	600	1400	—	300	1	3000	300	3300
5. Служникам: 2-м стайничим і груб- нику за 4 міс. по 120 кб., за 4 міс. по 150 кб. і за 4 міс. по 200 кб. і лабораторному служникові за 4 міс. по 85 кб. за 2 міс. по 120 к. за 2 міс. по 150 кб. за 4 міс. по 260 карб.	2040	2923	50	—	—	—	—	7320
6. Двірникові (він же і нічний сто- рож) за 6 міс. по 40 кб., за 2 міс. по 150 кб. і за 4 міс. по 175 кб. .	—	—	—	—	—	—	—	1240
7. Служникові при свинарні з 1-го травня 6. р. по 150 карб.	—	—	—	—	—	—	—	1200
8. Купівля великих і дрібних проб- них звірин (4 коней по 800 кб., 30 свиней по 250 кб., 70 трусиків по 8 кб., 75 морських свинок по 6 кб. і на решту голубів, мишей і т. и.)	300	—	—	—	—	—	—	12000
9. Утримання коней (по 125 кб. на коня в міс., на 11 коней—16500 к.), свиней по 30 кб. в місяць на 1 свиню, всього на 9 міс. 8100 к. (і дрібних пробних звірин) . . .	3600	8950	42	—	—	—	—	26000
10. Реактиви, фарби і дезінфек. засоби	600	562	45	—	—	—	—	900
11. Книги і журнали	200	110	45	—	—	—	—	1200
12. Канцелярські прилади	100	358	29	—	—	—	—	420
13. Халати, рушники і їхнє прання .	150	230	13	—	—	—	—	240
14. Поживні матеріали	250	193	50	—	—	—	—	300
15. Опал (по підрахунку на 4100 п. вугіля по 2 кб. 50 коп. за пуд і 15 куб. саж. дров по 450 кб. за сажень)	1200	12926	88	—	—	—	—	17000

Пункти і речі видатків.	Асигновано.	Витрачено.	Платня на місяць.	Кількість осіб.	Потрібно з 1 березня 18 р. по 1 січня 19 р.	Фактично витрачено за січ. і лют. 18 р.	Разом потрібно за час з 1 січ. 18 р. по 1 лют. 19 р.
16. Освітлення і водопостачання . . .	400	—	—	—	—	—	2000
17. Пошто-телеграфні видатки	350	253	49	—	—	—	400
18. Телефони	100	166	64	—	—	—	500
19. Інструменти, прилади і ремонт їх	200	1756	13	—	—	—	2400
20. Дрібні видатки: щітки, мило, митли, сірники і т. и.	—	50	30	—	—	—	240
21. Скляна посуда	500	695	74	—	—	—	2100
22. Поповнення господарського майна (мебля, клітки для звірин, збруя, вози і їх ремонт)	—	522	75	—	—	—	2400
23. Спирт, газ і бензина	300	215	65	—	—	—	2000
24. Несподівані видатки	300	3607	77	—	—	—	2500
25. На видачу повітовим земствам допомоги на купівлю сироваток	—	—	—	—	—	—	40000
РАЗОМ	15990	39290	75	—	—	—	146460

В тому числі:

- 1) В прибуток від продажу сироваток і вакцин 1) повітовим земствам 40.000 карб.
- 2) на бік 27.000 „
- 2) За рахунок земських податків 51.780 „
- 3) „ „ Ветеринарної Управи Міністерства Зем. Справ 51.780 „

Д о к л а д № 148.

По проханням Повітових Земських Зібрань про відкриття ветеринарних участків на кошти Губерніяльного Земства.

Чергове Київське Повітове Земське Зібрання сесії 1918 року ухвалило звернутися з проханням до Губерніяльного Земського Зібрання дати кошти на утримання одного ветеринарного лікаря, або взяти цілком на себе удержання Деміївського участку, з огляду на те, що він має загально-губерніяльне значіння.

Васильківське Повітове Земське Зібрання просить про організацію за кошти Губерніяльного Земства міжповітового участку в м. Василіві. Цей участок повинен обслуговувати населення Василівської волости Васильківського повіту і частину Київського повіту, котра до цієї пори не має ветеринарної допомоги.

Губерн. Земська Управа гадає, що хоча організація міжповітових участків а також і маючих загально-губерніяльне значіння і належить до обов'язків Губерніяльного Земства, але розпочинати утворення такої сітки участків в цей мент не находить можливим по слідуючим обставинам.

1) Для заложення такої сіти участків потрібні кошти, видати котрі для Губерніяльного Земства неможливо, маючи на увазі надзвичайно тяжкий фінансовий стан.

2) З огляду на те, що міжповітові участки повинні поповнити нормальну сіть участків на повітах і обслуговувати райони далеко відлеглі від них, то і організація цих участків повинна бути в залежності від заповнення виробленої Повітовими Земствами нормальної сіти участків. А ця сіть на повітах не тільки не заповнена по фінансовим обставинам, а, навпаки, в більшості повітах навіть і не розроблена, а Радомишельській повіт, до того, зменшив і кількість бувших попереду ветеринарних участків.

3) Крім того, Губерніяльна Управа гадає, що в сучасний мент Губерніяльне Земство повинно в першу чергу допирти Повітовим Земствам направити зруйноване ветеринарне діло шляхом як командірування персоналу в ті райони, котрі найбільш потребують цього, так і допомогою в добуванні необхідних засобів для лікування.

Докладаючи про вищезазначене Губерніяльному Земському Зібранню, Управа гадає, що зазначені прохання Повітових Зібрань слід би на де-який час відкласти.

Д о к л а д № 149.

Про передачу Урядом в розпорядження Земства пунктової ветеринарної організації.

На території Української Держави існують одночасно, яко наслідок попереднього Російського ладу, дві ветеринарії, незалежні

одна від другої, організації — громадська (земська та мійська) і урядова, так звана „пунктова“.

Обов'язком громадської ветеринарії на Київщині вважається охорона місцевої худоби та коней від пошестей, переведення в життя ветеринарно-санітарних заходів, ветеринарно-лікарська і зоотехнічна допомога і взагалі широка праця в різних галузях сільсько-господарчої промисловості за для підвищення і поліпшення стану скотарства. Пунктова ветеринарія має обов'язком слідкувати за худобою, котра перевозиться по залізниці, і одночасно відбирати так званий відсотковий збір. Громадська ветеринарія налічує в Київщині 71 ветеринарного лікаря і в кілько разів більш ветеринарних фельдшерів, а урядова ветеринарія має тільки 8 лікарів.

Одночасне існування двох паралельних і цілком незалежних одна від другої ветеринарних організацій було зрозуміле і мало свою рацію в той час, коли громадська ветеринарія, починаючи свої перші кроки, була заслаба своєю кількістю і коли, завдяки відсутности, або незначному розвитку залізничних шляхів, промислова худоба переганялась гоним на значну далечінь звичайними шляхами через певні пункти і коли вона по дорозі, а також на пасовиських і водолійлах поширювала серед місцевої худоби різні заразливі пошестні хвороби. Тоді пунктова ветеринарна організація, виконуючи догляд за промисловою худобою, і залишаючи таким чином громадську ветеринарну організацію на її завданнях, була необхідною і корисною з державного погляду організацією. Але, одночасно з розвитком як залізничного транспорту, так і громадської ветеринарії в її кількості і якості, роля пунктової ветеринарії почала поволі спадати і рівночасно почало зростати велике значіння громадської ветеринарії у всіх галузях сільсько-господарчої промисловості і поширювання впливу її на стан ветеринарної охорони на місцях. І в цей мент ми маємо широке розвинену організацію громадської ветеринарії, котра, фактично, прийняла до виконання обов'язки і пунктової ветеринарії. Кількість земського персоналу далеко переросла пунктову організацію, утворилася не тільки участкова ветеринарія, але й різні її більш фахові галузі, вся ветеринарна праця з місцевого і державного погляду перейшла до її рук. Радіус участків на Київщині по де куди доходить вже до 10 верст, що дає повну змогу ветеринарному персоналові задовольняти всі потреби усього населення участку.

Пунктовий ветеринарний персонал на Київщині міститься по великим осередкам, як Бердичів, Умань, Біла-Церква, де він оглядає худобу на різницях та збирає так званий відсотковий збор, а також міститься на станціях залізних шляхів, де повинен оглядати промислову худобу. Вся ж друга худоба, яка переганяється з губернії і до губернії по ґрунтовим шляхам, не попадає під пунктовий ветеринарний догляд, бо цього персоналу, не зважаючи на його завдання, надзвичайно мало і він не має ніякої змоги виконати свої безпосе-

редні обов'язки. А між тим Київщина завжди притягає до себе велику кількість худоби, котра міститься по заводах за для годівлі і відправки до великих осередків. Ця худоба завжди розносить по губернії пошесть на місцеву, з'являється дуже небезпечною за для неї, а Земство, при всьому його бажанню, не має змоги організувати докладного догляду, бо це завдання виходить по за сферу його компетенції. По існуючим законам, котрі і до цієї пори ще не скасовані і не змінені, догляд за гуртовою худобою лежить тільки на пунктових ветеринарних лікарях, а земські лікарі, навіть при з'явленню пошесті не мають права самі приймати відповідних мір. Таким чином закон, доручаючи Земствам, з одного боку, піклування про охорону місцевого скотарства, а з другого—перешкоджає провадити всі заходи в цім напрямі а пунктова ветеринарія сама по собі не має ніякої змоги організувати догляд так, як того потребують обставини. Таке становище не тільки не сприяє розвиткові ветеринарно-санітарної допомоги на місцях, а навпаки, гальмує всю справу і не дає земському персоналові можливості взяти більш догляду за гуртовою худобою в свої власні руки. Через цей історичний анахронізм—пунктова ветеринарія, не здатная до виконання своїх обов'язків і цілком зайва в сей мент великого зросту земської ветеринарії, повинна бути скасованою, а всі її функції передані до земських самоврядувань.

Цілий ряд земств, а також ветеринарних з'їздів і нарад, з огляду на це ненормальне становище, виносили постанови про необхідність і користність скасування пунктової ветеринарії і передачі її функцій Земствам. Тимчасовий Російський Уряд, в липні 1917 р., звернувся до земських самоврядувань з пропозицією прийняти до себе пунктову ветеринарію. Але ця пропозиція на губерніяльній ветеринарній нараді в серпні місяці була відкинута, позаяк принципи її не відповідали земським вимогам утворити єдину ветеринарну організацію, котра б була в руках громадських організацій. В березні цього року ветеринарна управа вже Української Держави знову звернулась до земства з аналогічною пропозицією про об'єднання пунктової і громадської ветеринарії, але на ґрунті фактичного існування двох окремих організацій, як і в минулому і при обов'язковій умові збирання відсоткового збору яко основи для поліпшення ветеринарно-санітарного стану. Нарада ветеринарно-санітарних лікарів Київщини, обмірковуючи цю пропозицію Української Ветеринарної Управи, винесла постанову, що вона, завдяки численним постановам Земств і Ветеринарних З'їздів, також і першого Всеукраїнського Ветеринарного З'їзду рішуче відкидає всяку думку про паралельне існування двох окремих ветеринарних організацій і настоює на повному скасуванні в інтересах державного ветеринарно-санітарного добробуту пунктової ветеринарії і заміні її єдиною громадською. Що ж торкається до пропонуємої Українською Ветеринарною Управою тимчасової передачі пунктової ветеринарії до земських самоврядувань, то вищезгадана

нарада, не маючи в пропозиції Ветеринарної Управи певних умов цієї передачі і форм взаємовідносин земських самоврядувань та Урядових інституцій, — висловила за необхідність попереднього обміркування цього питання на другому Всеукраїнському Ветеринарному З'їзді, а від тимчасової передачі пунктової ветеринарії ухвалила відмовитися. Всі зазначені постанови наради ветеринарно-санітарних лікарів були ухвалені і Губерніяльною Управою.

Таким чином, саме життя і інтереси поліпшення ветеринарно-санітарного стану в Українській Державі вимагають з неминучею необхідністю скасування непотрібної і некорисної в цей мент розвитку діяльності земських самоврядувань пунктової ветеринарії. Місцеві самоврядування, маючи великий штат своїх фахівців і, поширивши при державній допомозі їх число до відповідної міри, будуть мати повну змогу утворити дійсний контроль і догляд за всією промисловою худобою котрабуде перебувати, або проходити по території губернії, або поступати до різниць.

За для нового підкреслення цієї вимоги і розрішення давно з'ясованого питання необхідно, щоби всі земства звернулися до Українського Уряду з аналогічними постановами про скасування пунктової ветеринарії, передачу її функцій місцевим самоврядуванням і повернення до самоврядувань в певній кількості коштів, котрі складаються з так званого відсоткового збору з промислової худоби.

Докладаючи про все вищезазначене Губерніяльному Земському Зібранню, Київська Губерніяльна Управа прохає Народне Зібрання порушити перед Урядом Української Держави питання про пунктову ветеринарію в напрямі, ухваленому на З'їзді Всеукраїнської Спілки Земств, а саме:

1. Просити Уряд Української Держави про скасування законодавчим шляхом інститута пунктової ветеринарії, переклавши її функції (огляд промислової худоби і збирання відсоткового збору) на земських ветеринарних лікарів.

2. В відношенню до існуючого складу пунктових ветеринарних лікарів дати Земству право залишити на своїй посаді тих осіб, котрі відповідають умовам земської роботи.

3. Персонал, неприйнятий Земством, задовольняється Державою на загальних основах забезпечення осіб, котрі залишаються по за штатом.

4. На потреби Центральн. Ветеринарн. Управи відлічувати з загальної суми зібраного відсоткового збору з промислової худоби 25 відсотків.

5. Решта в 75 відсотків призначається в першу чергу на утримання утворюємих Земством ветеринарно-оглядних пунктів, на видатки для боротьби з епізоотіями, організацію допоможних до цієї мети установ (лабораторій, діагностичних кабінетів і т. и.) і тільки по задоволенню вищезазначених потреб решта призначається на задоволення інших вимог ветеринарного діла в губернії в додаток до звичайних земських асигнувань.

י 5982 יס